

vers VOOR vers

LEZING 124

23 MINUTEN

MATTHEÛS

17:14-21

Jezus bevrijdt een bezeten jongen die Zijn discipelen door hun ongeloof niet konden helpen.

GELEZEN UIT

Herziene Statenvertaling

BELUISTER OF BEKIJK

versvoorvers.org/mattheus/17-14-21

BELUISTER OF BEKIJK

Inhoud

1	De bezeten jongen en zijn ziekte	2 min	3
2	Bezetenheid en lichamelijke ziekte	6 min	4
3	De machteloosheid van de discipelen	3 min	7
4	Jezus over het ongelovige geslacht	5 min	9
5	Gods gezag over boze geesten	7 min	12
	Om verder te lezen		15

1

De bezeten jongen en zijn ziekte

In Mattheüs hoofdstuk 17 hebben we het verhaal waarin Jezus en de discipelen van de Berg der Verheerlijking afdalen en de negen discipelen aantreffen die onder aan de berg waren achtergebleven. Ze stonden voor een crisis waartegen ze duidelijk niet opgewassen waren. Maar zoals gewoonlijk blijkt Jezus ruimschoots tegen de crisis opgewassen te zijn.

De bespreking begint bij Mattheüs 17:13, direct na de verheerlijking, wanneer Jezus met Petrus, Jakobus en Johannes de berg afdaalt. Ze hebben zojuist een gesprek gehad over Johannes de Doper en Elia. In vers 13 staat:

Toen begrepen de discipelen dat Hij tot hen over Johannes de Doper gesproken had.

MATTHEÛS 17:13

Dit is een interessant verhaal, als je opzienbarende wonderen interessant vindt. Jezus ontmoet een door een demon bezeten man, maar voordat Jezus hem ontmoet, hebben negen van de discipelen hem ontmoet. Ik zeg 'man', maar we weten niet of deze zoon een man was. Misschien was hij nog een jonge jongen. Dat wordt ons niet verteld.

In een van de andere evangeliën staat meer van het gesprek tussen Jezus en de vader opgetekend. Jezus vraagt:

Hoelang is het al dat dit hem overkomt?

MARKUS 9:21

De vader antwoordt:

Van kinds af aan.

De indruk is dus dat de zoon misschien geen kind meer is, maar een volwassen jongeman. Er wordt geen specifieke informatie over zijn leeftijd gegeven.

Terwijl Jezus met drie van Zijn discipelen op de berg was, werden de andere negen benaderd door deze man, die een door een demon bezeten zoon had. Wat hier interessant is, is dat er niet meteen staat dat de zoon door een demon bezeten was. De toestand van de zoon wordt in vers 15 in feite als volgt beschreven:

Heere, ontferm U over mijn zoon, want hij is maanziek en heeft veel te lijden, want dikwijls valt hij in het vuur en dikwijls in het water.

MATTHEÛS 17:15

Later geneest Jezus hem natuurlijk, en dat doet Hij door tegen een demon te spreken. In vers 18 staat:

En Jezus bestrafte hem, en de demon ging van hem uit; en het kind was vanaf dat moment genezen.

MATTHEÛS 17:18

2

Bezetenheid en lichamelijke ziekte

Dit geeft ons natuurlijk tegenstrijdige signalen. Aan de ene kant wordt het kind epileptisch genoemd. Aan de andere kant wordt gezegd dat hij een demon heeft, en het uitgaan van de demon brengt de genezing teweeg. Dit zou sommige mensen tot de conclusie kunnen brengen dat epilepsie, wanneer die voorkomt, een geval van demonische bezetenheid is. Dit was immers een geval waarin van een jongeman wordt gezegd dat hij epilepsie heeft, en hij had duidelijk een demon, en met het uitgaan van de demon kwam er een einde aan de epilepsie.

Er kan dus weinig twijfel over bestaan dat de epilepsie van deze persoon door een demon werd veroorzaakt. Maar zou het terecht zijn om aan te nemen dat alle mensen met epilepsie demonen hebben? Ik denk het niet. Om te beginnen lijkt het mij dat iemands geestelijke toestand helemaal niet wordt aangeduid door de aanwezigheid

van epileptische aanvallen. Het zou niet verantwoord zijn om op grond van dit geval, waarin deze jongeman epilepsie en een demon had, aan te nemen dat daarom iedereen met epilepsie wel een demon moet hebben. Er zijn andere mogelijkheden.

In de Bijbel vinden we ook mensen met demonen die doofheid en stomheid veroorzaakten. Toen die demonen werden uitgeworpen, konden de stommen spreken en de doven horen. Het zou beslist verkeerd zijn om te beweren dat alle mensen die doof en stom zijn demonen hebben.

In het Evangelie van Lukas vinden we een vrouw die een geest van zwakheid had. Er werd gezegd dat satan haar door deze geest van zwakheid gebonden had. Het klinkt als een demonische toestand. Haar toestand was dat ze voorovergebogen was en niet rechtop kon staan. Ze had dus ofwel een ernstige verkromming van de wervelkolom, of een ander soort rugprobleem. Maar toen Jezus de geest uit haar wierp, werd ze bevrijd en kon ze zich weer vrij bewegen.

Dit zijn gevallen in de Bijbel waarin mensen demonen hebben en het symptoom van hun demonische bezetenheid een lichamelijk symptoom of een handicap is: doofheid, stomheid, voorovergebogen zijn en niet rechtop kunnen staan, of, zoals in dit geval, epilepsie.

Eén ding kunnen we zeggen, en volgens mij kunnen we dit met bijbels gezag zeggen: er zijn dove en stomme mensen die geen demonen hebben. Er zijn blinde mensen die geen demonen hebben, en naar alle waarschijnlijkheid zijn er mensen met epilepsie die geen demonen hebben. Het gaat gewoon te ver om hieruit af te leiden dat al zulke gevallen demonisch zijn. Het zou ook te ver gaan om te beweren dat geen enkel geval demonisch is. We leven in een tijd waarin het bestaan van demonen door de intellectuele elite in twijfel wordt getrokken, omdat demonen deel uitmaken van het bovennatuurlijke rijk. Ze behoren tot dat bovennatuurlijke rijk, en we leven in een tijd waarin veel mensen aan het bovennatuurlijke twijfelen. Het filosofische stelsel van het materialisme, dat alleen het bestaan van de materiële wereld aanvaardt en niet dat van een niet-materiële wereld, sluit de aanwezigheid van demonen in feite uit. Natuurlijk sluit diezelfde filosofie ook de aanwezigheid van engelen en van God Zelf uit, want God behoort, evenals engelen en demonen, tot het niet-materiële rijk, het geestelijke rijk.

Maar wat de heersende opvatting van onze tijd ook is, de Bijbel maakt heel duidelijk dat er demonische geesten zijn, dat het persoonlijke wezens zijn en dat er, wanneer zij bezit nemen van iemand, gewoonlijk sprake is van een duidelijk waarneembare kwellings in het leven van die persoon, van een duidelijk waarneembare verandering. Er zijn symptomen van demonische bezetenheid. In de Bijbel zijn de symptomen van demonen niet altijd hetzelfde. Demonen manifesteren zich op verschillende manieren. Dat kan zijn doordat er verschillende soorten demonen zijn, of het kan eenvoudigweg zijn dat verschillende demonen verschillende werkwijzen of verschillende opdrachten hebben.

We zien inderdaad dat een demon soms voornamelijk invloed uitoefent op iemands gedrag. We denken aan de man bij de graven in de Schrift, die zichzelf met scherpe stenen sneed, naakt tussen de graven leefde en zeer woest en gewelddadig was. Het is duidelijk dat de bezetenheid van die man uit zijn gedrag bleek. Er zijn echter gevallen in de Schrift waarin niet wordt gezegd dat iemands gedrag iets met zijn bezetenheid te maken had, maar waarin hij in lichamelijk opzicht werd gekweld en dat het bewijs van zijn bezetenheid was. In dit geval werd de jongeman gekweld door epilepsie en kreeg hij aanvallen.

Ik weet zeker dat veel mensen epilepsie hebben. Ik heb verscheidene christelijke vrienden die epilepsie hebben. Het zou verkeerd zijn om aan te nemen dat alle gevallen van epilepsie door demonen worden veroorzaakt. Maar het zou even verkeerd zijn om aan te nemen dat geen enkel geval van epilepsie door demonen wordt veroorzaakt, eenvoudigweg omdat we uit de Bijbel ten minste één geval kennen waarin epilepsie door demonen werd veroorzaakt.

Mijn conclusie is dat demonen mensen op veel verschillende manieren kunnen treffen en kwelen wanneer ze eenmaal de macht over iemands leven hebben gekregen. Sommige van die kwellingen zijn geestelijk van aard en beïnvloeden het gedrag. Andere zijn lichamelijk van aard en tasten eenvoudigweg iemands gezondheid of welzijn aan. Iemand kan dus gekweld worden door een stomme geest, een dove geest of een epileptische geest. Maar die aandoeningen kunnen ook zonder demonen bestaan. Er zijn lichamelijke aandoeningen die daarmee overeenkomen. We moeten

ons eenvoudigweg door de Schrift laten leren dat in sommige gevallen demonen betrokken zijn bij wat slechts een lichamelijke aandoening lijkt te zijn. Dat was blijkbaar bij deze jongen het geval.

3

De machteloosheid van de discipelen

Zijn vader had zijn zoon naar de discipelen van Jezus gebracht, die bij eerdere gelegenheden demonen uit mensen hadden gedreven. In Mattheüs 10 had Jezus de twaalf uitgezonden. Hij had hun macht gegeven om demonen uit te drijven, en dat hadden ze gedaan. Nu bleken negen van die mannen niet in staat om een demon uit te drijven. Zelfs zij begrepen niet hoe dat kwam. Nadat alles voorbij was, vroegen ze Jezus:

Toen kwamen de discipelen bij Jezus en zeiden, toen zij alleen waren: Waarom konden wij hem niet uitdrijven?

MATTHEÛS 17:19

Hij moest hun een antwoord geven.

Maar hier brengt deze man zijn zoon naar enkele mannen die hem zouden moeten kunnen helpen, en zij kunnen hem niet helpen. Ze zijn discipelen van Jezus. Ze vertegenwoordigen Zijn werk. Ze hebben dit soort werk bij eerdere gelegenheden al gedaan, en daarom heeft de man goede hoop. Maar wanneer hij zijn zoon bij deze mannen brengt, zijn ze machteloos. We mogen aannemen dat ze de demon gebieden uit hem te komen. We lezen niet werkelijk dat ze dat doen, maar de demon komt er eenvoudigweg niet uit. De demon biedt weerstand en de discipelen zijn machteloos en ongetwijfeld ook vernederd. De man begint zich zorgen te maken.

In andere evangeliën waarin dit verhaal wordt verteld, wordt ons gezegd dat enkele schriftgeleerden en Farizeeën ter plaatse waren verschenen. Ze gebruikten deze mislukking van de discipelen als aanleiding om hen te bespotten en twistgesprekken met hen te voeren over het gezag dat zij beweerden te hebben, enzovoort. Jezus kwam naar beneden, zag dat er een twistgesprek gaande was en zei:

En Hij vroeg aan de schriftgeleerden: Waarom redetwist u met hen?

MARKUS 9:16

Op dat moment legde de man zijn probleem uit.

In de andere evangeliën staan meer bijzonderheden over het gesprek. In een van die andere evangeliën zei de man werkelijk tegen Jezus:

Uw discipelen konden mijn zoon niet helpen, maar als U iets kunt, help ons dan alstublieft. Doe toch iets.

MARKUS 9:18, 22

Jezus antwoordde:

Als U iets kunt? Alles is mogelijk voor wie gelooft.

MARKUS 9:23

In een van de andere evangeliën wordt ons ook verteld dat Jezus zag dat de menigte zich begon te verzamelen en dat het een schouwspel begon te worden. Om er dus niet een nog groter schouwspel van te maken dan het al was, ging Hij eenvoudig over tot wat er gedaan moest worden en gebod Hij de demon uit hem te gaan. Toen de demon uit de jongeman wegging, kreeg die hevige stuiptrekkingen en bleef hij zelfs liggen. Ze dachten dat hij dood was, maar toen stond hij op en herstelde hij. Dat is het verhaal. Hier in Mattheüs wordt het enigszins verkort weergegeven.

4

Jezus over het ongelovige geslacht

We zien hier enkele dingen over Jezus die voor ons interessant zijn. Wanneer Hem in vers 17 voor het eerst wordt verteld dat de discipelen deze jongeman niet konden helpen, zegt Jezus:

Jezus antwoordde en zei: O ongelovig en ontaard geslacht, hoelang zal Ik nog bij u zijn, hoelang zal Ik u nog verdragen? Breng hem hier bij Mij.

MATTHEÛS 17:17

We zien hier iets van Jezus wat irritatie lijkt te zijn. Het lijkt erop dat Hij gefrustreerd is over Zijn discipelen. Het is niet helemaal duidelijk over wie Hij spreekt wanneer Hij het over het ongelovige geslacht heeft. Bekritiseerde Hij deze man die zijn zoon had gebracht? Bekritiseerde Hij de schriftgeleerden en Farizeeën, die deze zaak belachelijk maakten? Of bekritiseerde Hij de discipelen?

Ik ben van mening dat Hij teleurgesteld was in Zijn discipelen en dat zij degenen zijn tegen wie Hij zegt:

Hoe lang moet ik het nog met jullie uithouden?

Hij hoefde deze man en zijn zoon, die door een demon bezeten was, tenslotte niet lang te verdragen. Maar Hij moest Zijn discipelen en hun tekortkomingen wel gedurende langere tijd verdragen, omdat Hij hen opleidde om de leiders van een nieuwe beweging te worden. Wat moet het voor Jezus van tijd tot tijd ontmoedigend zijn geweest toen Hij beseftte dat Zijn leven zo kort zou zijn en dat Hij alles wat Hij begonnen was in handen van deze mannen zou moeten achterlaten. Toch leken deze mannen het maar zo zelden goed te doen en maar zo zelden in staat te zijn om te doen wat ze moesten doen.

Wanneer Hij zegt:

Ongelovige en verdorven generatie, dan vermoed ik dat het woord ‘ongelovig’ inderdaad naar de discipelen verwijst. Want toen zij later vroegen:

Toen kwamen de discipelen bij Jezus en zeiden, toen zij alleen waren: Waarom konden wij hem niet uitdrijven?

MATTHEÛS 17:19

zei Hij:

Jezus zei tegen hen: Vanwege uw ongeloof, want voorwaar, Ik zeg u: Als u een geloof had als een mosterdzaad, u zou tegen deze berg zeggen: Verplaats u van hier naar daar! En hij zou gaan, en niets zou voor u onmogelijk zijn.

MATTHEÛS 17:20

Het was dus hun ongeloof. Aan de andere kant noemt Hij hen een verdorven geslacht. Ik denk niet dat Jezus geneigd zou zijn geweest om Zijn discipelen verdorven te noemen. Hij duidde de Joden van Zijn tijd in het algemeen echter beslist aan als een verdorven geslacht, een adderengebroed, enzovoort. Johannes de Doper had vóór Hem zulke dingen gezegd en Jezus Zelf gebruikte die termen ook.

Het lijkt er dan op dat Jezus misschien het Joodse volk als geheel aanspreekt, met inbegrip van de discipelen voor zover het op hen van toepassing was. Het hele Joodse volk van Zijn tijd was over het algemeen ongelovig en verdorven, op een heel klein aantal na, een heel klein overblijfsel. Zijn discipelen waren niet zo verdorven als anderen, omdat zij zich hadden omgekeerd en Hem waren gaan volgen. Maar ook zij gaven soms nog blijk van ongeloof. Het frustreerde Hem dat zelfs zij niet zo’n grote uitzondering op de algemene regel waren als Hij misschien had gehoopt.

Soms uit Hij iets wat in onze ogen op ongeduld met de discipelen kan lijken. Toen Hij met hen de zee overstak en zei dat ze moesten oppassen voor het zuurdeeg van de schriftgeleerden en Farizeeën, begrepen de discipelen Hem verkeerd. De manier waarop Hij hen corrigeerde, klinkt alsof Hij misschien een beetje gefrustreerd was dat ze het nog altijd niet begrepen. Hij zegt:

Ziet u het nog niet in? En herinnert u zich niet de vijf broden voor de vijfduizend, en hoeveel korven u opgehaald hebt?

MATTHEÛS 16:9

Dat roept de vraag op of gefrustreerd raken een zonde is of niet. Jezus heeft immers nooit gezondigd, en toch lijkt Hij op zijn minst een weemoedig verlangen te uiten naar meer inzicht bij Zijn discipelen, of naar meer geloof, of wat het ook was. Hij lijkt inderdaad een beetje ongeduldig met hen te zijn. Maar misschien bestaat er een vorm van ongeduld of ontgoocheling die we geen zonde zouden noemen. Wat Jezus ook deed, het was beslist geen zonde.

Wanneer we dit lezen, krijgen we instinctief het gevoel dat Jezus een beetje geïrriteerd is. Wanneer Hij zegt:

Jezus antwoordde en zei: O ongelovig en ontaard geslacht, hoelang zal Ik nog bij u zijn, hoelang zal Ik u nog verdragen? Breng hem hier bij Mij.

MATTHEÛS 17:17

lijkt Hij bij deze gelegenheid beslist niet blij te zijn met Zijn discipelen, en waarschijnlijk ook niet met het hele Joodse volk. Zij konden niet met deze situaties omgaan, hoewel Jezus gekomen was. De discipelen hadden moeten kunnen handelen vanuit de kracht die Hij hun eerder had gegeven om demonen uit te drijven.

5

Gods gezag over boze geesten

In vers 18 lezen we:

En Jezus bestrafte hem, en de demon ging van hem uit; en het kind was vanaf dat moment genezen.

MATTHEÛS 17:18

Een van de evangeliën vertelt ons welke woorden Jezus gebruikte. Jezus gebod de demon daadwerkelijk om uit hem te gaan en niet terug te keren. Dat is interessant, want eerder, in Mattheüs hoofdstuk 12, had Jezus gezegd dat wanneer een demon uit een mens weggaat, hij door dorre plaatsen trekt, op zoek naar een nieuw onderkomen. Als hij er geen vindt, keert hij terug naar de oorspronkelijke plaats, naar de oorspronkelijke mens. Dan neemt hij zeven geesten mee die erger zijn dan hijzelf, en het einde van die mens is erger dan het begin.

Maar in dit geval gebod Jezus de demon daadwerkelijk om uit hem te gaan en niet terug te komen. Hij verbood hem terug te keren. Daarom nemen we aan dat hij eindeloos moest blijven rondzwerven, tenzij hij een ander onderkomen in een andere persoon vond.

Waar zouden de demonen een ander onderkomen vinden? We weten dat er momenten zijn waarop de demonen bijvoorbeeld toestemming vroegen om in de varkens gestuurd te worden. Jezus gaf hun toestemming, en zo werden ze in de varkens gestuurd. Maar is het niet interessant dat ze zelfs toestemming moesten vragen om in de varkens te gaan? Zou het niet zo zijn dat ze vooral toestemming moeten vragen om in mensen te gaan? Als God de activiteiten van de demonen zo beheerst en beperkt dat ze zonder Zijn toestemming geen varkens kunnen binnengaan, dan lijkt het er zeker op dat ze zonder Zijn toestemming evenmin mensen kunnen binnengaan, die naar het beeld van God gemaakt zijn.

En toch gebruikt de Schrift, telkens wanneer we in het Oude Testament lezen dat mensen onder de invloed van boze geesten komen, altijd de formulering:

Maar de boze geest van de HEERE kwam over Saul. Hij zat in zijn huis en zijn speer was in zijn hand, en David tokkelde op de harp.

1 SAMUEL 19:9

zond God een boze geest tussen Abimelech en de burgers van Sichem. De burgers van Sichem handelden trouweloos tegen Abimelech,

RICHTEREN 9:23

Welnu, zie, de HEERE heeft een leugengeest in de mond van al deze profeten van u gegeven, en de HEERE heeft onheil over u uitgesproken.

1 KONINGEN 22:23

Van deze boze geesten in het Oude Testament wordt altijd gezegd dat ze van de Heere kwamen. Dat verbaast veel christenen, omdat we meestal denken dat het geestelijke rijk verdeeld is tussen twee gelijke machten die met elkaar in oorlog zijn: satan aan de ene kant met zijn demonen, en God aan Zijn kant met Zijn engelen. In zekere zin is dat waar. Maar dit zijn geen gelijke machten. God staat niet op gelijke voet met Zijn tegenstander. Hij is oneindig veel hoger. Satan is een geschapen en beperkt wezen. God is een ongeschapen en onbeperkt Wezen. Daarom heeft satan, hoewel zijn inspanningen tegen God gericht zijn, niet de macht om te handelen zonder dat God het toestaat, zonder Gods toestemming.

Wanneer God boze geesten tegen mensen heeft gezonden, komt dat doordat de boze geesten volgens 1 Koningen, hoofdstuk 22, tot God naderen en Hem toestemming vragen om dat te doen. Als God iemand op deze manier wil oordelen, zal Hij de boze geesten toestaan tegen hem op te trekken. Dat lezen we niet alleen in de eerste twee hoofdstukken van het boek Job, maar ook in 1 Koningen, hoofdstuk 22. Ook daar zien we dit uitgebeeld. Dus wanneer boze geesten over mensen komen, worden ze in veel

gevallen, zo niet in alle gevallen, daarheen gezonden als een oordeel van God over bepaalde gedragingen van die mensen. Zelfs wanneer ze in varkens gaan, moeten ze toestemming van Jezus krijgen, zoals we in een eerder verhaal zagen.

Jezus zei tegen deze demon dat hij uit de jongen moest gaan en niet terug mocht komen. Hij gaf hem geen toestemming om ergens anders heen te gaan, dus het is niet duidelijk waar hij heen ging. Je herinnert je dat de demonen van Legioen, toen Jezus hen ontmoette, Hem smeekten hen niet naar de put, naar de afgrond, te sturen. Misschien is dat de plaats waar demonen van nature heen gestuurd zouden worden, en misschien moest ook deze demon daarheen toen hij de jongeman verliet.

We zouden te veel gaan speculeren als we al te uitvoerig zouden ingaan op wat er met deze demonen gebeurde nadat ze de man hadden verlaten. De Bijbel vertelt het ons niet. Maar in de Schrift wordt vaak over het hele terrein van het demonische gesproken, vooral in de evangeliën en het boek Handelingen. Hoewel de Schrift vaak over dit onderwerp spreekt, beantwoordt zij niet alle vragen waarop we graag een antwoord zouden hebben.

Toen dit alles voorbij was, kwamen de discipelen naar Jezus en zeiden:

Toen kwamen de discipelen bij Jezus en zeiden, toen zij alleen waren: Waarom konden wij hem niet uitdrijven?

MATTHEÛS 17:19

Ik ben een paar keer betrokken geweest bij het omgaan met mensen die door demonen bezeten waren, en een paar keer heb ik een goed resultaat gezien. Ik heb gezien dat de demonen met succes werden uitgeworpen. Er zijn enkele gevallen geweest waarin ze niet met succes uitgeworpen leken te zijn, en ik heb dezelfde vraag gehad: Heere, waarom kwamen de demonen er niet uit?

Ik weet niet of het antwoord altijd hetzelfde zou zijn. Jezus gaf de discipelen bij deze gelegenheid beslist antwoord, maar misschien zijn er andere gelegenheden waarbij andere factoren een rol kunnen spelen. In dit geval zei Jezus heel duidelijk:

‘Omdat jullie niet geloven.’ Dat betekent dat niet alleen God op ons reageert op grond van geloof, maar dat blijkbaar zelfs de demonen op ons reageren op grond van ons geloof. Als ons geloof in God tekortschiet, dan lijken de demonen zelf ons te negeren.

We kennen in elk geval dat voorval in Handelingen, hoofdstuk 19, waar de zeven zonen van Sceva probeerden een demon te bevelen uit een man te komen. Ze gebruikten zelfs de Naam van Jezus, maar ze kenden Jezus niet en hadden geen geloof in Hem. Ze werden grondig vernederd. Het gaat dus om geloof.

Jezus zei in vers 21 inderdaad:

Jezus zei tegen hen: Vanwege uw ongeloof, want voorwaar, Ik zeg u: Als u een geloof had als een mosterdzaad, u zou tegen deze berg zeggen: Verplaats u van hier naar daar! En hij zou gaan, en niets zou voor u onmogelijk zijn. Maar dit soort gaat niet uit dan door bidden en vasten.

MATTHEÛS 17:20-21

Maar als je goed in je Bijbel kijkt, zul je zien dat de woorden ‘gebed en vasten’ in sommige handschriften niet voorkomen. Het is dus niet duidelijk of Jezus daar werkelijk naar gebed en vasten verwees. Maar Hij verwees beslist naar ongeloof, en we kunnen zeggen wat Jakobus zei:

Maar laat hij er in geloof om vragen en daarbij niet twijfelen. Immers, wie twijfelt, lijkt op een golf van de zee, die door de wind voortgestuwd en op- en neergeworpen wordt. Want zo iemand moet niet denken dat hij iets ontvangen zal van de Heere.

JAKOBUS 1:6-7

Om verder te lezen

Alle bijbelteksten die in deze lezing aan bod komen, in de volgorde waarin ze gebruikt zijn.

- Mattheüs 17:13
- Markus 9:21
- Mattheüs 17:15
- Mattheüs 17:18
- Mattheüs 17:19
- Markus 9:16
- Markus 9:18,22
- Markus 9:23
- Mattheüs 17:17
- Mattheüs 17:20
- Mattheüs 16:9
- 1 Samuel 19:9
- Richteren 9:23
- 1 Koningen 22:23
- Mattheüs 17:20-21
- Jakobus 1:6-7

Lezing © Steve Gregg / The Narrow Path. Nederlandse vertaling © 2026 Vers voor Vers. De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © 2010/2016 Stichting HSV.